

Activitats SEDEG - 2005

Durant el segon trimestre de l'any, vam decidir fer un calendari d'activitats de grup que fos el més atractiu possible per la majoria de membres de la secció i donar una empenta a les sortides col·lectives. La primera sortida es va fer als Ports de Besseit a mitjans d'abril. El temps no ens va acompanyar, ja que feia molt de vent. Tot i això, intentàrem escalar malgrat la incomoditat del fred però vam haver de retirar-nos. La següent sortida va ser a Terradets, a principis de Maig. En aquesta ocasió fèrem dos grups i a continuació van mostrar les experiències viscudes per cada un d'ells.

Cordada de Joan Serra i Fran Rupérez:

L'1 de maig a Terradets a l'aparcament de la Font de Les Bagasses respira cent per cent escalada. Cordades vingudes del País Basc, de França, de Castella, i també de casa nostra deixen clar que aquí la gent va per feina.

En mig de la moguda, dos del SEDEG, en Fran i jo, també anem enfeïnats. L'ambient motiva però encara ens motiva més el nostre objectiu: La via Supertramp a la paret de Les Bagasses. Una via clàssica, molt repetida, de 200 metres, 6 llargs de terreny d'aventura i tècnicament MD inferior i Vº.

Una vegada feta la via penso que no ha estat fàcil. Si hom va just de grau o escàs de forma física millor oblidar-se del tema o deixar-ho per més endavant. Metre a metre, hora a hora, la via et va desgastant i convé afrontar en condicions el pas complicat que cada tirada ofereix. La roca calcària està polida en els passos clau. Malgrat això la progressió esdevé sempre fluïda perquè la "presa" no manca mai. Regletes, petits forats, bústies, fissures verticals, llastres, blocs, diedres, placa llisa, sabines, fins hi tot un sostre petit al quart llarg. Una passada!

Les assegurances allunyen molt. Allò de "tirada de 35 metres, Vº, un parabolts" és una constant a la via. No hi ha problema si vas bé de "coco" i domines la col·locació i recuperació de "friends" i tascons. A banda de les reunions, que totes són rapelables, no hi ha més de vuit parabolts repartits per tota la via. Per cert un dels parabolts no té xapa.

Tres cordades més a la via han alentit molt el nostre ritme de progressió. En total sis hores a la paret, quan amb menys de cinc hores indubtablement es pot fer. La gent que va forta empalma els llargs i enllesteix en tres hores.

Entràrem a la via a les nou del matí amb sol i molt vent fred. Al cap d'una hora i fins a les tres de la tarda fou un plaer escalar malgrat que, en el meu cas, cansat de valent. Alliberats finalment dels gats, descens còmode per la falsa feixa.

Arribats a l'aparcament, tenim temps per recuperar forces i compartir el moment de gaudir de la feina feta amb els amics Núria i Manel que van fer de les seves en altres vies de les parets.

La meva conclusió és que si domines el Vº en via llarga semi-equipada, si tens un mínim de forma física i no t'afecta una exposició mitjana/alta no ho dubtis: Aquesta via és la teva!

Si aquest no és el teu cas mira de preparar-te per fer la via en el futur, o ves-hi de segon. És un esforç que val la pena tant per l'escalada en si mateixa com per gaudir unes hores d'aquest lloc tan tradicional anomenat Terradets.

Salut per sempre!
Joan

Cordada de Manel Casabella i Núria Martínez:

Aprofito jo també per fer un resum de les nostres experiències.

Dissabte vam fer la via Mescalina, de gairebé 500 mts. Està dividida en dos parts, la inferior i la superior. Part inferior: Reequipada amb parabolts des de fa uns anys, amb un gran nombre d'ancoratges i grau màxim obligat de 6a (real), és un gran clàssic, i per tant molt repetida. Atenció amb les ressenyes més clàssiques, ja que la gradua molt suau. Hi ha una nova ressenya del Luis Alfonso molt més realista, on molts llargs abans de 6a, són en realitat de 6b (fins i tot durillo). El llarg de 7a (també dur), es pot passar amb artificial. Aquesta primera part acaba a la feixa.

Part superior: Reequipada fa molt poc amb parabolts inoxidable, però sense estar tant propers com a la part inferior. Això fa que jo posi en dubte el 6a màx obligat que posa a la ressenya. A més, algun desaprensiu ha "robat" una xapa al llarg de 6b que protegeix la sortida d'un sostre. Més amunt, el llarg graduat antigament com a 6c+, ara és de 7b o Ae amb sortida d'un sostre en lliure de 6b+ que jo considero obligat i una mica "expo" ja que fas un petit flanqueig a l'esquerra, i després a la dreta amb la xapa per sota el sostre. En definitiva, la part inferior més assequible per grau i proteccions, és molt recomanable. La superior, tot i que és molt bonica, cal tenir el grau més assentat. El Diumenge vam fer la via "Gestació progressiva", de tres llargs a la paret del Peladet, just al costat de la carretera i molt vertical.

Equipada amb parabolts, va augmentant el grau progressivament de 6a+, 6b+, 6c. També progressivament, van disminuint el nombre d'ancoratges. Es comença amb el 6a+ força protegit, per acabar amb el 6c amb la meitat d'assegurances i molt de "coco". El llarg del mig és quasi tant dur com el darrer, però una mica més protegit. Ombra fins passat el migdia. Amb una corda de 60 ja es pot pujar i baixar sense problemes.

Una abraçada
Manel